

HIJERA (1) *sb f*

G sg hijery.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Verbena officinalis L. (Rost); nazwa rośliny leczniczej stosowanej w postaci proszku, jako składnik czopków (nazwa pochodzi od autora Hieracego znanego z pism Galena): [przeciwko obstrukcji] Czopek może być/ wstrugawczy korzeń z ćwikły/ y miodem námázawczy/ [...] álbo z miodu ftwárdzoného/ z koloquintidą/ álbo z trochą verátry/ álbo Hiery połypány. Oczko 26v.

Synonimy: koszysko, werbena, żeleźnik.

KN